

JEG TRÆDER TILBAGE SOM JTU FORMAND

Begrundelse for at jeg, Pia Vedel Ankersen træder tilbage som formand for JTU.

Efter en relativ kort periode som JTU formand trækker jeg mig fra posten i utide. Det gør jeg på JTU's ordinære generalforsamling den 15. marts i Randers. Jeg trækker mig et år før min periode udløber. Det gør jeg i protest mod arbejdsformen og den politiske linje, som der er i DTF. Endvidere må jeg erkende, at "Bevæg dig for livet" (BDFL) visionsaftalen (samarbejdet mellem DGI og DIF) ikke har prioritet hverken i DGI eller DTF/DIF. Samarbejde eller sammenlægning af DGI og DTF er formuleret som et stærkt ønske, af os som frivillige i tennis. Det er dybt problematisk, at hovedorganisationerne er så meget ude af sync med os som frivillige og sportsudøvere. I min optik er det derfor helt essentielt, at vores Kulturminister Mette Bock ser på sin idrætspolitik, den økonomiske støttestruktur, og spørger om politikken er tilrettelagt med henblik på at tilfredsstille organisationernes (DGI og DIF) behov eller sportsudøvernes og de frivilliges behov?

Dette skriftlige oplæg står helt og holden for min egen regning. Jeg sender dette skriv ud nu, men henblik på, at vi på JTU's generalforsamling kan have fokus på JTU.

JTU ønsker en drøftelse af det strategiarbejde, der er lavet i JTU ([HER](#)). Arbejdet, samarbejdet, dialogerne i JTU's bestyrelse og med jer som frivillige har jeg (og resten af JTU's bestyrelse) nydt meget. I JTU vil fokus derfor også være på, hvordan det gode samarbejde med jer kan udvikles, og hvordan JTU kan virke for en udvikling og gentænkning af tennis i det jyske. Fra JTU's bestyrelse er det vigtigt at sige, at stort set alle fortsætter arbejdet i JTU og, at der er fundet (mindst) en kvalificeret kandidat, som stiller op til formandsposten.

Dette notatet falder i fire dele, hvor første del angår den strategi, eller mangel på samme, som der arbejdes efter i DTF. Anden del angår styre- og arbejdsformen i DTF. Tredje del omhandler DTF's dæmonisering af mig. For at runde den indledningsvis. Uanset om jeg er en "kælling" eller ej, kan det jo ikke udelukkes, at jeg fremfører en problemstilling, som det er relevant at forholde sig til. Afslutningsvis er der en liste over opmærksomhedspunkter og dokumenter, som jeg vil opfordre DTF til at offentliggøre. Indledningsvis vil jeg dog lige give et par centrale baggrundsinformationer om DTF.

DTF SOM ORGANISATION

DTF er en organisation, som har fire medlemmer – de fire unioner. I 2016 havde DTF (og unionerne) registreret 56.315 tennisspillere fordelt på 275 medlemsklubber. JTU er en union med mange klubber (116), hvoraf langt de fleste er mindre klubber (93 klubber har under 200 medlemmer). Medlemstallet i JTU var 15.178 i 2016.

DTF's økonomi er baseret på kontingentkroner, brugerbetaling, sponsorkroner og helt essentielt: udlodningsmidlerne. Udlodningsmidlerne er offentlige tilskud fra Tips- og Lotto, som DTF får via DIF. Det er rundt regnet 4,5 mio. kr. Kontingentbetalingen til DTF var i 2016 ca. 2,7 mio. kr. Kontingentet til DTF er lidt mere end 60 kr. pr. medlem pr. år. Dog betales der kun 500 kr. for de 50 første medlemmer. DTF har indgået en aftale med DGI Tennis under "Bevæg dig for livet" (BDFL). Her har DGI Tennis og DTF forpligtet sig på at skaffe 10.000 nye medlemmer i en tre årig periode. Der har været nedgang i medlemstallet i tennis. Du kan læse om BDFL vanskelighederne [HER](#) og medlemstilbagegangen for tennis [HER](#)

DTF har en bestyrelse på 8 personer, hvoraf de fire er unionsformænd, hvilket vil sige, at de er valgt på unionernes generalforsamling. De fire øvrige er valgt på DTF's generalforsamling.

Med denne baggrundsviden præsenteret, vil jeg forlægge mine bekymringer.

DTF'S STRATEGI - ELLER MANGEL PÅ SAMME

På sin vis er det jo svært at sige, hvad DTF's strategi egentlig er, fordi den ikke er formuleret (udover nogle pejlemærker). Jeg har dog en vis indsigt, og derudover kan jeg gætte mig til noget, og det giver alt sammen anledning til bekymring. Helt overordnet synes DTF's strategi være centralisering af i Brøndby, hvilket implicerer at arbejdsopgaver tages væk fra det lokale niveau og ud af unionerne.

NY POLITISK STRUKTUR – HVAD TÆNKES DER?

Konstruktionen med fire unionsformænd i DTF's bestyrelse er dybt mærkværdig og i min optik uhensigtsmæssig. Det er også meget uhensigtsmæssigt, at vi både skal have DGI Tennis og DTF. Det giver ingen mening ude i klubberne. Jeg har endnu ikke mødt én frivillig, som har kunne se mening med, at der er to organisationer. Den rivalisering og konkurrence, som vi møder ude i klubberne, underminerer udviklingen af tennissporten. Min vurdering er, at selvopretholdelsesdrifterne i organisationerne - blandt politikkerne og de ansatte – er alt for stærke til, at der kan forventes mærkbare ændringer. Det, jeg har oplevet med BDFL, har mere karakter af symbolpolitik end reelt arbejde for at bedre samarbejdet.

Internt i DTF arbejder DTF sammen med dele af KTU og SLTU på at lave en union – Tennis Øst – og initierer dermed til et system med to unioner: Tennis Øst, der er kæmpestor, og så Tennis Vest, hvor der er mange mindre klubber fordelt over et kæmpe geografisk område. I min optik er det en halvbagt løsning, som reelt set, ikke løser de store udfordringer, som tennis står overfor. Ikke en eneste gang har det været overvejet, om der kunne laves en politisk struktur, der tilgodeser behovet for driftsløsning på nationalt niveau (holdturnering mv.) og noget på lokalt landsdelsniveau i form af skoletennis, tennisskole, lokale turneringer, motionssamlinger, stævner, events mv. Hermed kunne DTF's nationale styrke sættes i spil, og DGI's landsdelsstruktur anvendes til at understøtte og udbygge tennisarbejdet tæt på og i samarbejde med klubberne. Men det er der ikke interesse for, hverken i DGI eller i DTF. Jeg oplever, at der ikke engang er interesse i at diskutere det. Beslutningerne træffes uden for den demokratisk kontrol og uden input fra tennisfolket.

KONTINGENTUDFORDRINGER

Problemet med den manglende vilje til samarbejde mellem DTF og DGI har sammenhæng med problemstillingerne omkring kontingent til DTF og DGI.

DGI er en organisation, som primært er finansieret af Tips- og Lottomidlerne – altså offentlige kroner. Disse tildeles på baggrund af aktiviteter og medlemmer. DGI opkræver derfor kun et symbolsk kontingentbeløb, fordi den reelle indtægt pr. medlem kommer fra offentlige tilskud. DGI's kontingent er derfor rundt regnet cirka 6 kr. pr. medlem, og derudover 4 kr. til forsikring. Således knap 10 kr. pr. medlem pr. år.

DTF's kontingent er en helt anden størrelse, primært fordi DTF skal finansiere fælles goder som talent- og elite-arbejde, landshold mv. Derfor kan DTF ikke udelukkende driftes med offentlig midler. Startgebyret i DTF er på 500 kr. for en tennisklub, hvilket er en enhedspris, som inkluderer de første 50 medlemmer. Herefter er prisen cirka 60 kr. pr medlem. Til JTU betaler klubberne i Jylland endvidere cirka 30 kr. og så er der 4 kr. til forsikring pr. år. Så kan man regne på, hvordan det ser ud for en klub på f.eks. 150 medlemmer: Kontingentet til DGI er ca. 1.500 kr. mens kontingentet til DTF/JTU er ca. 10.000 kr. Det er ikke så underligt at de mindre og mellemstore jyske klubber melder sig ud af DTF/JTU.

Nu kunne man formode, at DTF var meget opmærksomme på denne problemstilling og meget optagede af at finde fornuftige løsninger på det, men det er ikke tilfældet. På et dialogmøde mellem DTF og JTU havde vi i JTU lavet et oplæg (se bilag). Det fremgår heraf, at der kun er ca. 20 klubber i Jylland, der benytter DTF's turneringstilbud, så potentielt er der 90 klubber, som er i risiko for en udmeldelse af DTF/JTU pga. det

uforholdsmæssigt store kontingent til DTF og mangel på relevante tilbud i DTF/JTU, som klubber ikke kan finde tilsvarende i DGI. Dette er helt tydeligt ikke en bekymring, som deles af DTF. DTF var mere interesserede i at høre om, hvad vi i JTU ville sige til et kontingent på 200 kr. pr. medlem til DTF i stedet for de 60 kr., der betales nu... Og så må man bare sige, at vi åbenbart ikke lever i den samme galakse. Der findes et referat af det møde, som aldrig blevet offentliggjort, men det må være rimeligt, at det bliver det.

DTF's STRATEGIARBEJDE MED DIF

DTF modtager Tips- og lottomidler fra DIF, hvilket rund regnet er 4,5 mio. kr. pr. år. Lidt mere fra 2018 og frem.

DIF er gået over til, at tilskuddene skal baseres på strategiske målsætninger og målopfyldelse. DTF gik derfor i 2016 i gang med strategiarbejdet. Dette med udgangspunkt i en SWOT analyse, en forbundsanalyse og tilgængelig data. Dette var lavet, før jeg selv trådte ind i DTF's bestyrelse.

Ultimo 2016 dumpede DIF DTF's strategiarbejde. Det var der rigtige gode grunde til – det var simpelthen elendigt arbejde.

Jeg trak DTF ud af "ikke-bestået"- situationen ved at lavet det politiske strategiarbejde, som sidenhen blev sendt til DIF. Og jeg må tage på min kappe at en af de fuldstændig forfejlede klubudviklingsindsatser, som nu er under opsejling, er muliggjort, fordi jeg ikke havde fantasi til at forestille mig, hvor fuldstændig ude af sync DTF er med tennislivet i klubberne – specielt i de jyske klubber.

De politisk strategiske mål er følgende:

1. Flere voksne skal spille tennis
2. Flere kvinder (og piger) skal spille tennis og flere kvinder skal tage politisk ansvar
3. Udvikling af talentmiljøer forpligtelse til at fastholde og rekruttere tennisklubber.

Ift. punkt beskriver DTF's sekretariat i deres forsøg på strategioplæg, at de vil arbejde med, at antallet af fuldprofessionelle og semi-professionelle klubber øges. DTF anslår, at i klubber med 600 medlemmer eller mere, vil det være muligt at drive som en fuldprofessionel klub, mens klubber med medlemstal mellem 300-600 medlemmer kan drives som semi-professionel klubber. Forstiller vi os denne strategi udlevet, vil DTF's klubudvikling udelukkende være fokuseret på de cirka 20 klubber i Jylland, som har mere end 200 medlemmer (se [HER](#)). DTF vil på den måde skrive DTF/ JTU mere eller mindre ud af dansk og jysk tennis. Jeg fik det stoppet med en feberredning, inden forslaget gik videre til DIF. Men, det er stærkt bekymrende, at DTF er så meget ude af sync med de jyske tennisforhold og almindeligt kvalitetsforbedringsarbejde at sådanne ideer kan opstå.

NY TURNERINGSSTRUKTUR

I 2018 går vi over på en ny turneringsstruktur.

Ændringerne kommer til at betyde en underminering af kvindeturneringstennis i traditionel forstand i Jylland. I Jylland har, som tidligere nævnt, de fleste tennisklubber medlemstal under 200 medlemmer, og der er det altså ikke altid så let lige at finde 4-6 kvinder til et hold. Så kvindeturneringstennis i Jylland skal finde andre muligheder, og her kan I være sikre på at DGI står og venter – specielt i Østjylland – med et stort smil på læberne.

DTF påstår, at det ikke vil blive dyrere at spille tennis med den nye turneringsstruktur. Det er meget svært at forestille sig i og med, at der fremadrettet skal betales licenser, tilmeldingsgebyr og omkostninger til

referee. Det er svært se tro på, at dette kan holdes under den nuværende udgift på godt 500 kr. for et hold i eksempelvis Jyllandsserien, og 250 kr. i serie 1 for damer.

En ting mere, der undrer ved turneringsstrukturen er, at der indtil fredag den 26.1 var arbejdet med 6 hold i elitedivisionen, mens der skal være 8 hold i de øvrige divisioner. Det har hele tiden heddet sig, at der skal ske en ensretning. Det kan derfor undre meget, at der er variation i holdantallet i elitedivision og divisionerne. Eliteklubberne i Danmark indsendte derfor en indsigelse til DTF, hvor de efterspørger 8 hold i elitedivision, og man må jo sige, at hvis der var mening i ensretningsideen, så burde der jo også netop være 8 hold i denne division.

I Jylland har de lavere divisionsklubber og serierklubberne tilkendegivet manglende opbakning til 8 hold, og dermed 7 kampe pr. sæson, fordi det er alt for mange kampe. Alt i alt tyder disse indsigelser på, at turneringsstrukturen skal gentænkes. Og det evalueringsarbejde, der påstås fortaget, skal lægges frem. På den baggrund kan man se på de videnshuller, der fortsat måtte være, og få dem afdækket. Herefter kunne der laves et fornuftigt oplæg tilpasset kontekstuelle udfordringer balanceret i et rimeligt kompromis. Men det er der ikke udsigt til på trods af indsigelserne.

DTF I KONKURRENCE MED JTU

Problemstillingerne omkring den nye holdturneringsstruktur initierer til, at man må spørge om, JTU ikke bare skal op på hesten og udvikle alternative tilbud primært til bredden? Det har vi været i gang med. Sidste år startede vi en fleksibel holdturnering op, hvor vi også inviterede DGI klubber med. Det blev en succes, så nu har DTF – uden nogen form for dialog med JTU – besluttet at overtage ideen og turneringen.

JTU lavede en turneringsstruktur til spillere op til Jyllandsserie niveau, hvor der var en motions- og en konkurrencerække. Det var muligt at spille to-personer med to singler og en double og derudover en fire personers turnering med fire doubler. I to personers turneringen havde vi samarbejde med DTF om at hold på konkurrenceniveau kom ind i DTF Cup. Vi var seks frivillige, som kontaktede klubber og tennisspillere for at få dem til at melde sig til turneringerne. Det var et stort arbejde som DTF Cup også havde stor glæde af, idet JTU overleverede 2 personers hold på konkurrenceniveau til DTF cup. Desværre overleverede DTF ikke 2 personers hold på motionsniveau til JTU's motionsturnering. Det var ikke befordrende for DTF Cup, fordi der var for mange hold i DTF Cup i Jylland på motionsniveau.

I JTU har vi efterspurgt en arbejdsdeling, hvor DTF har driften af den traditionelle holdturnering, og vi i unionerne tager os af alternative mindre reglementsorienteret fleksible turneringer. Konkret vil det betyde, at DTF overtager hele driften af holdturneringen, mens driften af de fleksible turneringer skal forgå på lokalt niveau i unionerne. Det har vi aldrig fået tilbagemelding på. Det respons, vi får i JTU er, at DTF nu har meldt ud til klubberne i Jylland, at DTF Cup udvides således, at der et konkurrence- og et motionsniveau. Det er utilstedeligt og udviser en mangel på respekt dels for det frivillige arbejde, der er lagt i JTU regi, og for JTU i det hele taget. Men det er i god tråd med den centraliseringsstrategi, som DTF praktiserer, hvor unionerne synes at skulle tømmes for alt relevant arbejde med henblik på at nedlægge dem af den vej.

STYRE- OG ARBEJDSFORMEN I DTF

Dette afsnit angår styreformen i DTF, som jeg ikke mener lever op til principperne for foreningslivet jf. Danmarkskanonen [HER](#). Helt grundlæggende er jeg bekymret for, hvordan DTF er i gang med at centralisere, og jeg er bange for, at vi er på vej mod et uoplyst enevælde – et oligarki.

BESLUTNINGSTRUKTURERNE

Bestyrelsesarbejdet i DTF som JTU formand er en meget svær opgave idet jeg ikke har fået tilladelse fra DTF til at deltage over skype, men forventes at skulle skal nå at møde frem i Brøndby til mødestart oftest kl.

17.30. Ordinært indkaldte bestyrelsesmøder aflyses ofte, og i stedet indkaldes til ekstraordinære bestyrelsesmøder, som indkaldes med kort varsel. Desuden udarbejdes der meget tynde dagsordener, primært med orienteringspunkter, og der planlægges pauser i møder på en times varighed. I realiteten bliver det med disse forhindringer umuligt for en jyd at varetage en DTF bestyrelsespost på en ansvarlig måde, hvis man samtidigt skal passe sit daglige arbejde og har aftaler i sin arbejdskalender.

Derudover vil jeg hævde, at (mis-)brugen af udvalg også bidrager til en centralisering. DTF hævder, at problemstillinger arbejdes igennem i udvalg, hvorefter bestyrelsen godkender udvalgenes arbejde. I realiteten fungerer udvalgene (ligesom bestyrelsen) som gummitempler for beslutninger, som på forhånd er taget i et lukket beslutningsrum, hvor udvalgte personer træffer beslutningerne. Det mest groteske eksempel er Turneringsudvalget og deres arbejde med den nye turneringsstruktur.

SLTU OG SJÆLLAND I BESTYRELSE I DTF'S BESTYRELSE

Der er to repræsentanter i DTF bestyrelse, som ikke er bosiddende på Sjælland, hvilket svarer til en fjerdedel, én fra JTU og én fra FTU. I dag sidder der – udover SLTU's unionsformand – ét medlem i DTF's bestyrelse, som også har en post i SLTU's bestyrelse. Det vil sige, at han har et dobbeltmandat. Er det et habilitetsproblem? Sikres der en indsigt ind i jyske (og fynske) forhold? Næppe - forståelsen i DTF af de jyske forhold er i bedste fald fraværende i værste fald fejlagtig

ARBEJDET MED TURNERINGSSTRUKTUR

Turneringsudvalget foretager gennemgribende ændringer i turneringsstrukturen – specielt på kvindesiden. Udvalget har ikke en eneste kvindelig repræsentant. Den kvindelige repræsentant, der var tænkt ind i udvalget, var med til ét møde, hvorefter hun trak sig. De kvindelige repræsentanter jeg havde peget på i Jylland, var ikke interessante for DTF, så de fik aldrig tilbuddet.

Det hedder sig i Tennisavisen mv., at turneringsstrukturen er udviklet på baggrund af et seriøst udvalgsarbejde, der bygger på et dybdegående evalueringsarbejde. Dette evalueringsarbejde har JTU og de jyske klubber efterspurgt. Det kan vi desværre ikke få at se. Men værre endnu er det, at turneringsudvalget heller ikke har set det. Deres udvalgsarbejde kan derfor (logisk set) ikke bygge på evalueringsarbejdet.

Eliteklubberne har indsendt en opfordring til at gentænke enkelte punkter. Det kunne jeg ikke få på bestyrelsesmøde den 16. jan 2018. Efterfølgende har DTF så mærket jorden brænde, så ændringen er accepteret efter en omgang i eliteudvalget og et mærkværdigt skriftligt beslutningsoplæg til bestyrelsen. Men der arbejdes fortsat med en komprimeret model for afviklingen af holdkampene.

MEDLEMSTAL OG GENERALFORSAMLING

Et forhold mere, som jeg gerne vil trække frem, er DTF's generalforsamling ultimo marts 2017. På denne er der en ganske lang diskussion af medlemstallet for 2016. DTF's formand Henrik Thorsø oplyser, at han ikke ved noget om, hvordan medlemstallet ser ud. Det er først officielt primo april.

Det er dog ikke ensbetydende med, at man ikke ved noget om, hvad medlemstallet er. Klubberne har indberetningsfrist den 31.1 til det Centrale Foreningsregister (CFR). Derfor kan ethvert engageret DTF bestyrelsesmedlem, og da specielt formanden, indhente et rimeligt præcist estimat på, hvad medlemstallet kan forventes at blive. Dette havde jeg selv gjort, og jeg oplyste til Henrik Thorsø og den øvrige bestyrelse, samt på DTF's bestyrelsens formøde til generalforsamlingen, at den forventede medlemsnedgang er på cirka 500. Dette skal vel og mærke ses i lyset af at DTF ved "Bevæg dig for livet"- aftalen har forpligtet sig til at skaffe 10.000 nye medlemmer på tre år.

DTF's formand, direktøren og DTF's øvrige bestyrelsens reaktion er: *"Vi siger bare at medlemstallet ikke er officielt, så det ved vi ikke noget om"*. Medlemsnedgangen dette år viste sig at være 527, så estimaterne var temmelig præcise. Men det der nok undrer mig mest er, at man kan være formand for DTF, stille sig op på sin generalforsamling, og ikke have undersøgt, hvad medlemstallet må forventes at være. Der må da være et minimum af forberedelse til en generalforsamling.

Helt generelt kan jeg ikke komme overens med DTF's bestyrelses holdning til egen generalforsamling. I min optik er generalforsamlingen en oplagt mulighed til at drøfte den politiske linje og lade holdninger brydes. Dette er DTF's bestyrelse helt uenig med mig i. Deres holdning er, at generalforsamlingen skal være så kort som mulig, og indeholde så få overraskelser som muligt. Det er også derfor, at de nu foreslår, at kandidater til bestyrelsesposterne skal melde deres kandidatur to uger før generalforsamlingen. På den måde kan man bedre forhindre, at man mister sin bestyrelsespost. På generalforsamlingen 2016 blev forslaget stemt ned. Nu bliver det spændende at se, om DTF kommer op med forslaget igen.

En anden ting, der bliver spændende, er, om DTF får styr på den gæld FTU har til DTF. En fynsk klub har igennem flere år ikke betalt kontingent. I og med at den fynske klub er medlem af DTF gennem FTU, er det FTU som skylder penge til DTF. Så spørgsmålet er, om de sidste års generalforsamlinger er indkaldt efter vedtægterne, eller om FTU har været stemmeberettiget mv. på trods af restance?

JTU'S MÆGLINGSFORSØG AFVISES BLANK

Efter DTF's generalforsamling 2017 blev det efterhånden tydeligt, at det vil blive meget svært at koordinere forståelserne omkring driften, visionerne, strategien, og i det hele taget udviklingen af DTF mellem DTF og mig. JTU fremkom derfor med et forslag om, at et andet JTU bestyrelsesmedlem kunne repræsentere JTU i DTF's bestyrelse (naturligvis uden stemmeret).

Dette afviste DTF, fordi der i DTF's vedtægter står, at det skal være unionsformændene, der sidder i DTF's bestyrelse. DTF valgte altså, hvor de kunne have udvist konduite, at stå hårdt på lovens bogstav. Den del af lovens bogstav og ånd, som siger, at DTF skal virke for tennissportens trivsel og udbredelse i Danmark, synes til gengæld at være glemt.

DTF (sam-)arbejde med JTU har siden da primært været forsøg på, at finde åbninger ind i JTU med henblik på at underminere samarbejdet i JTU.

EN ANMÆRKNING FOR AT INDDRAGE JTU'S BESTYRELSE

Jeg har modtaget en anmærkning også kaldet en "næse" fra DTF. Den har jeg fået, fordi jeg som hovedregel inddrager JTU's bestyrelse i drøftelserne af DTF's anliggender. Det bryder man sig ikke om i DTF. Holdningen er, at bestyrelsesmedlemmerne på ingen måder skal konferere med deres bagland. Dette er mærkværdigt, når man som unionsmedlem i DTF's bestyrelse jo netop er valgt i en union, og i den union står man til ansvar for DTF's dispositioner. I det hele taget er det fordukkende ikke at indgå i drøftelser og dialog.

IT-STRATEGI UDE AF KONTROL

Forud for generalforsamlingen 2017 var jeg inde at samle op på DTF's forfejlede IT-strategi. Den var mildest talt kørt helt af sporet, og der var intet overblik over, hvad der var indgået kontakter omkring, hvad der var betalt for, og hvad strukturen var. Jeg lavede (med hjælp fra kompetente IT-folk) et 15 sideres notat til brug for opfølgning på IT-strategien. Dette notat var fremsendt til bestyrelsesmødet den 29.11.2016. I min optik burde det fremgå som bilag til bestyrelsesmødet. Men DTF ønsker ikke at offentliggøre notatet. Jeg kan kun opfordre jer i klubberne til, at forlange at få det offentliggjort, og dermed få indsigt i DTF's IT-eventyr. Der

er fortsat ting, der skal følges op på, og DTF's formand gik på valg på en IT-strategi. Jeg kan sige jer, at det ikke er ham, der har ryddet op, efter han har købt ind af IT-programmer mv. på DTF's regning.

HVEM HAR ADGANG TIL WIMBLEDON BILLETTER?

Det er uvist, hvem der får mulighed for at købe Wimbledon billetter og hvordan. I den forbindelse er det et spørgsmål om DTF overholder Wimbledon's retningslinjer for salg af billetter? Det vil derfor være hensigtsmæssigt at skabe transparens omkring procedurerne for købsmulighederne til billetterne gennem DTF, og i den forbindelse sikre sig, at købsmulighederne er i overensstemmelse med retningslinjerne udstedt af Wimbledon.

BESTYRELSESMEDLEMMERNES FORBRUG

Jeg håber, at DTF's revisorer og I, som frivillige, ser meget grundigt på bestyrelsesmedlemmernes forbrug, herunder kørselsudgifter mv. når regnskaberne lægges frem. I den forbindelse er det også naturligt, at spørge hvad meningen er med, at man ikke kan minimere mødeudgifter ved at anvende Skype.

INDGÅELSE AF BOLDAFTALE

Sidste skud på stammen er DTF's indgåelse af boldaftale. Jeg vil ikke gå i detaljer med den sag - og egentlig er jeg personligt meget glad for HEAD - men det er ikke ensbetydende med, at det andet firma, der bød på opgaven, ikke skal have en fair vurdering. Under alle omstændigheder er det helt uacceptabelt, at jeg ikke må få indsigt i materialet, og når jeg så endelig får det, er der oplysninger i beslutningsoplæg fra DTF, som den alternative tilbudsgiver ikke kan verificere. Jeg kan derfor kun opfordre jer som klubber til at bede om at få indblik i tilbudsgivernes tilbud. Den alternative udbyder er helt indforstået med at deres tilbud publiceres.

CENTRALISERING I BRØNDBY

I min optik er den helt centrale problemstilling, at der pågår en voldsom centralisering i Brøndby og denne proces holdes helt ude af demokratisk drøftelse og kontrol.

Centraliseringsstrategi implicerer en samling af arbejdet og arbejdskraften i Brøndby – altså meget langt væk fra de jyske grusbaner. De seneste episoder – efter at JTU's konsulent blev trukket til Brøndby – er, at JTU's sponsorer er overgået til DTF. Dette er naturligvis sket uden dialog med JTU. Så udover, at vi i JTU modtager den ene regning efter den anden fra DTF til mere eller mindre gennemtænkte events, har vi nu også "afleveret" vores sponsorer og sponsorpenge til DTF. Også dem der var i pipeline, fordi i DTF's optik er det naturligt, at efter JTU har gjort forarbejdet med en sponsor, så ringer en DTF konsulent til JTU's potentielle sponsorer og hører, om de da ikke hellere vil være sponsor for DTF fremfor JTU...

Nu skal vi så dels "aflevere" den fleksible holdturnering og dels overdrage den traditionelle traditionelle holdturnering med undtagelse af serie 1 og 2. Men det er meningsløst at administrere så lidt, når der ikke er mulighed for nogen variation, så det er naturligt at DTF også overtager den lille stump der er tilbage. Det efterlader spørgsmålet, om der overhovedet er meningsfyldt arbejde tilbage i unionerne? Det er der ikke, men det efterlader et meget stort problem for DTF, og det er deres lokale forankring – specielt i Jylland. Tilbage i tiden nedlagde man kredsene i Jylland og sammenlagde Nordjylland og Syddjylland Tennisunion. Nu tømmer man unionerne for arbejdet. Spørgsmålet er, om DTF udvikler tennis ved at tømme unionerne for meningsfuldt arbejdsindhold uden, at der er, analogt til denne proces, er tænkt en ny model for lokal forankring ind i strukturen? Jeg tror, at DTF har begivet sig ud på en uhensigtsmæssig vej ved at overlade tennis i Jylland til DGI. Det resultere reelt set til en underminering af tennis i Jylland for DGI Tennis kan ikke løfte opgaven med at udvikle tennis Jylland. Jeg er derfor stærk bekymret.

EN HYSTERISK KÆLLING?

Jeg kunne blive ved i det uendelige, men den begavede læser har sikkert forstået centraliseringsstrategien i DTF. Det er der meget galt med, men helt grundlæggende leves der ikke op til værdierne og principperne for demokrati, foreningslivet og frivillighed (Jf. Danmarkskanonen [HER](#)). Spørgsmålet er, om der egentlig er noget galt med centralisering og enevælde? Man kan jo hævde, at alt det der demokrati, dialog og inddragelse er besværligt, og holder handlekraftige og visionære mænd tilbage fra at skabe store resultater (og store, smukke mure)...

Og ærlig talt; oplyst enevælde er jo en tiltalende styreform – specielt for dem, der kan tage magten. Problemet er bare, at enevælde sjældent er særlig oplyst, og dette gælder også i DTF. I angst for kompleksitet er jeg blevet bedt om at stoppe med at foretage analysearbejde. I forlængelse heraf også at sænke mine faglige standarder og anerkende og acceptere oplæg mv. med en faglig standard, som både i indhold og form er rystende dårligt. Og det kan jo undre, når rygter vil vide, at begrundelsen for at fyre tre medarbejdere fra DTF var, at deres faglige kvalifikationer ikke var tilstrækkelige gode. Her kan man så kun tænke, at moral er godt - dobbeltmoral er åbenbart dobbelt så godt... Under alle omstændigheder har jeg – på samme måde som de tre medarbejdere, der blev fyret – oplevet, at metoderne til at sætte folk udenfor indflydelse er meget kreative. Men jeg har ikke underskrevet en tavsheds klausul, og derfor har jeg forfattet dette skriv.

Så man kunne jo indvende, at jeg er en hysterisk kælling. Og den dæmonisering af mig ved jeg godt, at der bliver brugt meget tid på i DTF. Snakken går, og flere sjællandske klubleder har da også gjort mig opmærksom på, at DTF helt åbenlyst omtaler mig som en hysterisk kælling. Men underordnet om jeg er en kælling eller ej, er det jo muligt, at jeg har en pointe. Og ja, jeg må da indrømme, at jeg er skarp i tonen for ærlig talt: Jeg vil ikke være bolværk mod DTF halvbagte, forfejlede projekter uden forbindelse til virkeligheden ude i klubberne. Men det gør jeg vel om mærke først efter, at jeg i flere omgange har forsøgt at redde DTF's IT-satsning, DTF's strategiarbejde mv.

Men det er jo i bund og grund et empirisk spørgsmål, hvorvidt DTF's centraliserede uoplyste enevælde styre kan bringe tennis tilbage på sporet? Jeg tror ikke på det, og jeg er efterhånden af den opfattelse, at DTF gør mere skade end gavn. Og så er jeg bare uendelig træt af DTF's spil for galleriet, hvor de tror, at vi som frivillige er interesseret i at se *Jeppe på bjerget* opført, mens en snæver kreds planlægger tennis udvikling udenfor demokratisk kontrol og dialog.

Det er på grund af alle disse uhensigtsmæssigheder, at jeg har valgt at stoppe som formand i JTU. Jeg vil ikke legitimere de ting, der foregår i DTF, og derfor træder jeg tilbage og siger "farvel og tak for fisk".

OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER & MATERIALER SOM BØR OFFENTLIGGØRES

Hav opmærksomhed på, om der reelt set sker en udvikling i "Bevæg dig for livet" samarbejdet. Se på medlemstal, koordinerede indsatser og se på ressourceforbruget. Se specielt på DTF's forbrug på klubudvikling. Er det i overensstemmelse med mandatet fra generalforsamlingen 2017? Understøtte det BDFL?

1. Evalueringsarbejdet, som DTF siger den nye Turneringsstruktur bygger på
2. Notat til opsamling på DTF's IT-strategi
3. DTF's oprindelige oplæg til DIF strategiarbejde, hvoraf det fremgår at DTF satsning er på semi-professionelle og professionelle klubber
4. Implementeringsstrategi for strategiaftalen med DTF
5. Det alternative tilbud på boldaftalen med DTF